

**KONCEPCJA KSZTAŁCENIA DLA KIERUNKU ZDROWIE PUBLICZNE
WYDZIAŁU NAUKI O ZDROWIU
WARSZAWSKIEGO UNIwersYTETU MEDYCZNEGO**

Europejski Komitet Regionalny Światowej Organizacji Zdrowia we wrześniu 2012 roku przyjął rezolucję nt. wzmocnienia zdrowia publicznego w Europie, w której zaaprobowano 10 podstawowych działań zdrowia publicznego mających na celu stworzenie wytycznych do polepszania działalności naukowej, praktycznej oraz kształcenia w zdrowiu publicznym. Do podstawowych funkcji zdrowia publicznego zaliczono:

1. Nadzór nad zdrowiem populacji i jej dobrostanem.
2. Monitorowanie czynników ryzyka dla zdrowia oraz sytuacji kryzysowych, a także reagowanie na nie.
3. Ochronę zdrowia, w tym bezpieczeństwo środowiskowe, w miejscu pracy i żywności.
4. Promocję zdrowia, w tym działania ukierunkowane na modyfikację społecznych uwarunkowań zdrowia oraz równość w zdrowiu.
5. Zapobieganie chorobom, w tym wczesne wykrywanie chorób.
6. Zarządzanie zasobami dla zdrowia, w tym tworzenie polityk w oparciu o dowody naukowe.
7. Zapewnienie odpowiedniej i kompetentnej kadry zdrowia publicznego.
8. Zapewnienie trwałej struktury organizacyjnej oraz finansowania.
9. Rzecznictwo, komunikację i społeczną mobilizację dla zdrowia.
10. Rozwijanie badań w dziedzinie zdrowia publicznego na potrzeby polityki i praktyki.

Przedstawione powyżej działania stały się podstawą do opracowania koncepcji nauczania dla kierunku zdrowie publiczne Wydziału Nauki o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Przygotowując niniejsze opracowanie uwzględniono aspekty ogólnoeuropejskie, ale zwrócono również szczególną uwagę na problematykę dotyczącą uwarunkowań charakterystycznych dla Polski.

Podstawowym celem kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia z zakresu zdrowia publicznego jest wykształcenie specjalistów posiadających kompetencje niezbędne do kształtowania polityki zdrowotnej, planowania, wdrożenia, monitorowa-

nia oraz oceny skuteczności interwencji prozdrowotnych w zakresie wykonawczym, jak również posiadających podstawowe umiejętności związane z zarządzaniem zasobami niezbędnymi do realizacji wytyczonych celów polityki zdrowotnej państwa na różnych szczeblach organizacyjnych: instytucji samorządowych, rządowych, instytucji pozarządowych oraz organizacji udzielających świadczeń w zakresie zdrowia. Rze- czone podstawowe umiejętności w dziedzinie zarządzania stanowią właściwy punkt wyjścia do ich podnoszenia, szczególnie w kontekście zarządzania podmiotami lecz- niczymi (np. na drodze studiów III stopnia lub podyplomowych). Absolwent powinien być przygotowywany do wypełniania swoich zadań niezależnie od zmieniających się warunków politycznych, ekonomicznych, ekologicznych, gospodarczych, prawnych lub technologicznych.

Zgodnie z istotą zdrowia publicznego, kształcenie w dziedzinie zdrowia publicznego w ramach Wydziału Nauki o Zdrowiu opiera się na następujących elementach:

- położenie nacisku na zbiorową, społeczną odpowiedzialność za zdrowie i rolę państwa w ochronie i promocji zdrowia społeczeństwa;
- ukierunkowanie na działania przynoszące korzyści dla całej populacji, i po- szczególnych społeczności;
- położenie nacisku na działania zapobiegawcze;
- docenianie wagi społeczno-ekonomicznych i behawioralnych uwarunkowań zdrowia, czynników ryzyka zdrowotnego i chorób;
- realizowanie wielosektorowego i interdyscyplinarnego podejścia.

Kształcenie zmierza do osiągnięcia przez studentów kluczowych umiejętności prak- tycznych, opartych o wiedzę i praktykę pozwalających na prowadzenie następują- cych zadań w systemie ochrony zdrowia:

1. Dokonywania oceny stanu zdrowia i potrzeb zdrowotnych populacji w oparciu o dostępne wskaźniki oraz podejmowane badania terenowe i na tej podstawie planowanie i prowadzenie działań zmierzających do poprawy stanu zdrowia populacji (promocja zdrowia, programy profilaktyczne, inicjowanie działań in- stytucjonalnych, międzyinstytucjonalnych itp.).

2. Identyfikowania czynników warunkujących zdrowie włącznie z determinantami środowiskowymi, społecznymi, ekonomicznymi, określania ich wpływu na zachowania zdrowotne jednostek i populacji, zdolności do niwelowania wpływu czynników negatywnych poprzez realizowanie polityki prozdrowotnej opartej m.in. o realizację programów profilaktycznych, inicjowanie działań instytucjonalnych, międzyinstytucjonalnych itp.
3. Skutecznego kształtowania polityki zdrowotnej na szczeblu gminy, powiatu, województwa i kraju (współpraca z administracją na szczeblu samorządowym i centralnym, organami przedstawicielskimi, instytucjami odpowiedzialnymi za kontraktowanie i finansowanie świadczeń zdrowotnych, korporacjami zawodowymi, organizacjami pozarządowymi, organizacjami międzynarodowymi, prasą, radiem i telewizją jak również stowarzyszeniami samopomocowymi organizowanymi przez osoby chore lub zagrożone chorobą).
4. Właściwego kierowania podmiotami leczniczymi różnych szczebli będących przedsiębiorcą lub niebędących przedsiębiorcą oraz kształtowania polityki zdrowotnej w szczególności w oparciu o współczesną wiedzę z dziedziny medycyny, nauk społecznych i prawnych oraz posługiwania się w swojej działalności rachunkiem ekonomicznym i współczesnymi technikami marketingu i zarządzania.
5. Właściwej interpretacji i prawidłowego stosowania obowiązujących norm prawnych w obszarze funkcjonowania systemu opieki zdrowotnej oraz w relacji z pacjentem, w szczególności powinności zawodowych, praw pacjenta i samorządu zawodowego.
6. Kierowania siłami i środkami opieki zdrowotnej w sytuacjach kryzysowych.
7. Analizy i interpretacji danych liczbowych i wskaźników przygotowanych w systemie obowiązującej sprawozdawczości oraz danych z badań specjalnie prowadzonych przez instytucje krajowe i międzynarodowe.
8. Samodzielnego przygotowywania i kierowania programami i projektami profilaktycznymi i leczniczymi oraz przygotowania przekazu medialnego tych zagadnień. Przedstawienia wyników badań naukowych w postaci prezentacji, referatu zawierających opis i uzasadnienie celu pracy, przyjętą metodologię, wyniki oraz ich znaczenie na tle innych podobnych badań.
9. Samodzielnego przygotowania i prowadzenia badań pozwalających na ocenę stanu zdrowia określonych grup ludności a także badania zjawisk mających

wpływ na zdrowotność albo związanych ze zdrowotnością w tym zaprojektowania kwestionariusza, założenia bazy danych i przygotowania ich do analizy statystycznej oraz przeprowadzenie obliczeń przy użyciu pakietu statystycznego, zinterpretowanie wyników, a także dobór sposobu ich przedstawienia oraz posługiwanie się komputerem w codziennej praktyce zawodowej.

10. Szkolenia kadry w dziedzinie zdrowia publicznego.
11. Prowadzenia własnej działalności gospodarczej w obszarze promocji zdrowia ze szczególnym uwzględnieniem profilaktyki chorób i zagrożeń zdrowotnych oraz restytucji zdrowia.
12. Dobrego komunikowania się, prowadzenia negocjacji, przygotowania „business - planów”, ofert i umów związanych z funkcjonowaniem placówek (programów) opieki medycznej lub placówek działających na rzecz zdrowia poprzez nabycie umiejętności kierowania i porozumiewania się w językach obcych z zespołami ludzkimi i korzystania z obcojęzycznej literatury fachowej.
13. Osiągnięcia wysokiego poziomu alfabetyzmu zdrowotnego, znajdującego odzwierciedlenie w umiejętności wyszukiwania i oceny wiarygodności źródeł informacji i dowodów naukowych, umiejętności przeprowadzania krytycznej analizy i interpretacji publikacji naukowych, ekspertyz i raportów z zakresu zdrowia publicznego.

Celem działalności Wydziału jest rozwijanie i wspieranie aktywnego i wszechstronnego udziału studentów i absolwentów w życiu Uczelni i społeczeństwa oraz przygotowanie absolwentów do osiągania sukcesów i świadomego kierowania rozwojem personalnym i zawodowym. Koncepcja kształcenia uwzględnia potrzeby krajowego i europejskiego rynku pracy w oparciu o monitorowanie losów absolwentów oraz zmian demograficznych. Stały wzrost w społeczeństwie odsetka osób w wieku podeszłym i występowania zjawiska wielochorobowości stwarza potrzebę wykształcenia odpowiedniej liczby wysoko wyspecjalizowanych pracowników zdrowia publicznego przygotowanych do szeroko zakrojonych działań na rzecz promocji zdrowia ze szczególnym uwzględnieniem zapobiegania chorobom. Przyjęta koncepcja kształcenia jest spójna z misją Uczelni i jest realizowana poprzez stwarzanie optymalnych materialnych warunków nauczania, rozwijanie współpracy i wymiany międzynarodowej, stałe doskonalenie kadry naukowo-dydaktycznej oraz systemu wsparcia studentów i pracowników, a także stałe podnoszenie jakości kształcenia. Wspierany jest

rozwój naukowy kadry oraz udział studentów w pracach naukowych realizowanych przez Wydział i Uczelnię. W tworzeniu koncepcji kształcenia biorą udział interesariusze wewnętrzni oraz zewnętrzni, przede wszystkim poprzez udział w Wydziałowym Zespole ds. Zapewnienia i Doszkolenia Jakości Kształcenia WNoZ, a także w drodze konsultacji i doradztwa. Studenci, jako interesariusze wewnętrzni przekazują swoje uwagi dotyczące zarówno procesu kształcenia jak i funkcjonowania Wydziału także poprzez udział w Radzie Wydziału, Radzie Programowej, Radzie Pedagogicznej oraz Wydziałowym Zespole ds. Zapewnienia i Doszkolenia Jakości Kształcenia WNoZ.